

09/2024

Aktuality

Vyhlášení dotačního řízení na rok 2025 v rámci dotačního programu Podpora veřejně prospěšných aktivit spolků osob se zdravotním postižením.

Úřad vlády ČR zveřejňuje dne 10. září 2024 Výzvu k podání žádosti o poskytnutí dotace v rámci dotačního programu Podpora veřejně prospěšných aktivit spolků osob se zdravotním postižením pro rok 2025, čj. 44165-2024-UVCR.

Věcné zaměření Výzvy k podání žádosti o poskytnutí dotace a účel dotace

Dotace v programu Podpora veřejně prospěšných aktivit spolků osob se zdravotním postižením se poskytuje na projekty, jejichž účelem je zvýšit zapojení osob se zdravotním postižením do života společnosti, podporovat sebeobhájkovství a lidská práva osob se zdravotním postižením, přispívat k osvětě o problematice zdravotního postižení ve společnosti a využívat zkušenosti a dobrou praxi ze zahraničí v níže uvedených oblastech.

Podrobné informace o průběhu dotačního řízení pro rok 2025 jsou uvedeny ve [Výzvě k podání žádosti o poskytnutí dotace](#).

Pomoc umírajícím jde napříč profesemi

Od ledna do června letošního roku probíhal kurz pro Dobrovolníky v Domácí hospicové péči pod záštitou Oblastní charity Hradec Králové. Kurzu se zúčastnila desítky zájemců, kteří měli možnost vhlédnout do principů pomoci umírajícím a těm, kteří o ně pečují. Nahlédli do fungování terénní služby a seznámili se s možnostmi podpory v domácnosti. Přednáškové večery a sebezkušenostní víkend pak završili třídní stáží v lůžkovém Hospici Sv. Anežky České v Červeném Kostelci.

Hospicová péče v domácnosti má nemalý nárok času na ty, kteří doma o někoho pečují. Není snadné být na péči o druhého sám. Někdy není možné se od pacienta vzdálit, přesto i pečující potřebuje načerpat sílu (procházka, kafe s kamarádkou, výlet s vnoučaty) a vyřizovat si své záležitosti – ať už na úřadě nebo u svého lékaře. Vyškolený dobrovolník může ve spolupráci s týmem DHP a pečujícím být po tu dobu pacientovi společníkem a reagovat na jeho přání a potřeby. Také pečující může zažívat chvíle velkého vyčerpání a uvítá tak i třeba jednorázovou pomoc další osoby.

V rámci kurzu se účastníci dozvěděli mnoho podnětných informací. Stejně tak jsme se ale něco dozvěděli i my v týmu DHP o nich. Asi největším překvapením pro nás byli vlastní profese účastníků kurzu. Jen pro příklad od prodavačky na benzinové pumpě, jaderné fyzičky, překladatelky, projektového manažera až třeba po lékárnici a maminku v domácnosti. Jejich vlastní životní zkušenosti, postoje i otázky během kurzu zásadním způsobem ovlivnili jeho pestrost a důraz na autenticitu lidského života. Jejich ochota prakticky pomoci tak odráží naději - že i když se zdá, že je vše ztraceno, existuje konkrétní pomoc i útěcha.

Není to jen radost ze zajímavého kurzu, který se povedlo zorganizovat. Je to pro nás především tato dobrá zpráva: že dobrý člověk ještě žije a chce nezištně pomáhat v domácnostech, kde se taky žije, i když už jinak. Víme, že v jistých věcech je každý pečující nezastupitelný. Na to ostatní může od této chvíle požádat o pomoc i naše dobrovolníky.

Autorka: Mgr. Kateřina Krtičková, Poradna Domácí hospicové péče

Spolufinancováno
Evropskou unií

09/2024

Aktuality

Doprovázení pěstounů na přechodnou dobu v období péče o dítě a procesu jeho předání do nové rodiny

Stopa čápa, středisko neziskové organizace Salinger, z.s., kde sociální pracovníce doprovázejí nejen dlouhodobé pěstouny, ale i pěstouny na přechodnou dobu. Smyslem přechodné pěstounské péče je se po nejnuitnější dobu postarat o přijaté děti, které z různých důvodů akutně nemohou být se svou původní rodinou. Zároveň je v té době důležité pro děti hledat co nejvhodnější dlouhodobé řešení. Přinášíme vám kazuistiku pěstounů, které jsme provázeli po dobu, kdy jim bylo svěřeno do přechodné pěstounské péče jejich první dítě.

Manželé Koubovi na začátku června 2023 podali prostřednictvím Magistrátu města Hradec Králové žádost o zařazení do evidence osob vhodných stát se pěstouny na přechodnou dobu, a po absolvování řádných příprav, byli rozhodnutím Krajského úřadu v lednu 2024 do této evidence zařazení.

Neuplynul ani týden a pěstouni byli kontaktováni pracovníci Krajského úřadu s informací, že byli vytipováni jako přechodní pečovatelé pro tříměsíční Verunku, která byla toho času hospitalizovaná v havlíčkobrodské nemocnici pro podvýživu a zanedbání péče ze strany rodičů.

Pro Koubovi to byla první zkušenost v nové roli, vše potřebné tedy konzultovali se svou klíčovou pracovníci, která pěstouny následně doprovodila do nemocnice, kde došlo na základě předběžného opatření k převzetí Verunky.

Rodiče holčičky mají sklony k agresivnímu jednání a otec je uživatelem návykových látek. Předpokládalo se tedy, že v případě jejich přítomnosti mohou při převzetí nastat komplikace. Proto byla v nemocnici po celou dobu přítomna kromě sociální pracovníce OSPOD a soudního vykonavatele i policejní eskorta.

Převzetí nakonec proběhlo v poklidu a Koubovi si Verunku odvezli domů, kde už měli připraveno vše potřebné. V následujícím období se holčičce pěstouni snažili dosytit její potřeby, ve kterých od narození strádala. Zajistili jí v místě bydliště potřebnou lékařskou péči, pravidelně byli v průběžném kontaktu se svou doprovázející pracovníci a konzultovali s ní např. péči o Verunku, záležitosti týkající se nastávajícího soudu ve věci svěřeni holčičky do pěstounské péče na přechodnou dobu, či další kroky.

Ačkoli Veručině mamince chybí rodičovské kompetence (i z důvodu snížené mentální kapacity), zájem o svou holčičku průběžně projevovala. Komunikovala s klíčovou pracovníci Koubových po telefonu, občas se ptala na prospívání své dcery, žádala o její aktuální fotky.

Měla zájem o osobní kontakt s Verunkou společně se svým starším synem, který byl toho času umístěn u jiných pěstounů na přechodnou dobu. Klíčová pracovníce tedy komunikovala se všemi zúčastněnými stranami, aby setkání mohla probíhat.

Bohužel se maminka ukázala být poměrně nespolehlivá a ve svých tvrzeních zmatečná, a uskutečnila se tak pouze dvě ze sedmi plánovaných asistovaných setkání. Mamince byla také doporučována spolupráce s dalšími pomáhajícími organizacemi tak, aby se pokusila upravit si podmínky pro případné navrácení dětí zpět do své péče. Maminka však této pomoci nevyužila.

Vzhledem k závěru, že rodiče Verunky nejsou schopni o svou dceru dlouhodobě pečovat, Krajský úřad ve spolupráci s OSPOD začal Verunce hledat vhodné dlouhodobé pečovatele.

V červenci 2024 došlo ke dvěma setkáním s prvními vytipovanými zájemci, kteří si však svůj zájem rozmysleli. Tou dobou již pěstounka začala pociťovat, že je nejvyšší čas holčičku předat do dlouhodobé péče, jelikož se na pěstounku čím dál více navazovala.

Začátkem srpna byli vytipováni další zájemci, kteří svůj zájem neztrácejí. Kontakty s Verunkou probíhají přirozeně a budou se čím dál více zintenzivňovat.

Obě rodiny spolupracují s OSPOD i doprovázející organizací tak, aby přechod Verunky do následné péče proběhl co nejbezpečněji, a Verunka tak získala pro svůj život pevné a milující zázemí.

Takto může v praxi vypadat proces provázení pěstounů na přechodnou dobu. K tomu, aby se vše vyvíjelo pro dítě dobrým směrem, je vždy potřeba průběžné spolupráce pěstounů, orgánů sociálně-právní ochrany dětí a doprovodné organizace, případně terapeutů či dalších odborníků zaangażovaných do případu.

Autorka článku: Mgr. Radka Buršíková
Salinger, z.s.

 Salinger

Odbor sociálních věcí

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

Pivovarské náměstí 1245/2,

500 03 Hradec Králové

www.khk.cz

kontakt pro přihlášení a odhlášení z databáze

příjemců: azachariasova@khk.cz

tel.: + 420 725 870 783

09/2024

Aktuality

Domácí násilí v seniorském věku – příběhy z Intervenčního centra HK

Násilí u osob vyššího věku může mít řadu podob. Často zůstává opomíjené a je také velmi obtížně řešitelné. Senioři prožívají velké pocity studu, v případech mezigeneračního násilí také viny. Obvykle také nemají dostatek zdrojů a informací, jak situaci řešit. Pod násilím na seniorech si často laická i odborná veřejnost představí mezigenerační násilí – tedy násilí, kterého se dopouští nejčastěji děti či vnoučata seniora. Násilí se ale může dopouštět i jiná blízká osoba. Mezi seniory dochází také k násilí partnerskému, které je ještě více skryto.

Příběh paní Dany ukazuje, jak těžké volbě můžeme při řešení násilí čelit

Dana v dobré víře pomohla svému synovi, když se s rodinou dostal do bytové nouze. Myslela hlavně na vnoučata, které často hlídala. Vzala je k sobě domů.

Syn s manželkou začali s radikální rekonstrukcí, často bez souhlasu. Snacha začala být směrem k Daně vulgární, zmiňovala, že se jí zdá, že trpí demencí.

Přidaly se různé naschvály i fyzická agrese – strkání, facky, a to i před vnoučaty. Syn dělal, že situace nevidí. Dana byla zoufalá.

Uvědomila si, že snacha projevovala násilné chování už dříve. Dana se nakonec svěřila své kamarádce. Ta jí nasměrovala na IC, kde našla odvahu a začala situaci řešit. Po dalším incidentu zavolala policii, ta snachu vykázala ze společného obydlí.

Dana za pomoci IC podala návrh na předběžné opatření a konala další právní kroky. Pořád ale věřila, že syn se vzpamatuje a něco udělá. Nestalo se. Dana se bála, že už neuvidí vnoučata. I přesto dotáhla vystěhování syna a rodiny ze svého domu.

Věří, že je důležité vnoučatům ukázat, že násilí není v pořádku a doufá, že jednou vnoučata situaci pochopí.

Její obavy se ale naplnily, aktuálně nemá s vnoučaty kontakt.

Věk násilí často nezastaví

Jitka prožila v manželství 25 let, násilí propuklo velmi rychle po svatbě. To Jitku šokovalo, ale věřila, že se manžel změní. To se ale nestalo. Velmi se styděla, měla pocit, že selhala jako manželka.

Když se svěřila rodičům, řekli, že žena musí něco vydržet. Násilí střídaly hezké okamžiky, které Jitku mátly. Do vztahu se narodily děti. To na nějakou dobu situaci uklidnilo. Násilí se ale rychle vrátilo do starých kolejí.

Čas utíkal, Jitka si občas vyčítala, čeho jsou děti svědky, ale měla pocit, že není cesta ven. Zvykla si, že urážky a facky jsou běžné, smířila se s tím, že manžel jí chce mít hlavně doma, tak raději kromě práce nikam nechodila.

Čím byl manžel starší tím byl horší, ubývaly mu síly z důvodu nemoci, tím, více se neovládal. Docházelo k vážným fyzickým atakům. Jitka byla vyčerpaná, snažila se svěřit alespoň společným přátelům, ale ti spíše odsoudili ji. Její muž je přece nemocný a v tomhle věku už přece nebude opouštět manžela.

Jitka měla pocit, že o manžela má povinnost pečovat. Jednoho dne ale manžel napadl Jitku tak, že jí policejní hlídka, kterou zavolali sousedé, musela přivolat záchrannou službu.

Pro Jitku nastal zlom, manžel byl následně za násilí, které páchal dlouhé roky odsouzen. Jitka začala nový život, ale dopady života v násilí už jí budou provázet.

I příběhy z našeho centra ukazují, jak složitá může být cesta z násilí. Ale ukazují také naději na řešení. Důležité je najít odvahu vyhledat pomoc třeba u nás v Intervenčním centru.

Naše služby jsou zdarma a mohou být anonymní. V případě zájmu o konzultaci je nejlepší ozvat se na tel. linku 774 591 383, pokud nebudeme moci hovor hned přijmout, ozveme se v nejbližší době zpět.

Autorka článku: Petra Zíková
pracovnice PR
Oblastní charita Hradec Králové

Odbor sociálních věcí

Krajský úřad Královéhradeckého kraje
Pivovarské náměstí 1245/2,
500 03 Hradec Králové

www.khk.cz

kontakt pro přihlášení a odhlášení z databáze
příjemců: azachariasova@khk.cz
tel.: + 420 725 870 783